

December 11-én Kézdivásárhelyre látogatott és istentiszteletet tartott dr.

December 11-én Kézdivásárhelyre látogatott és istentiszteletet tartott dr. Csiba Kálmán, az Erdélyi Református Egyházkerület nyugalmazott püspöke, a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának tiszteletbeli elnöke. Az aznap esti istentiszteleten elhangzott prédikációja, melynek során a gyülekezetet könnyeivel küszködve szólította fel „magyarságunk tüzének táplálására”, örökérvényű üzeneteket tartalmazott mindannyiunk számára. A világszerte elismert és felekezettől függetlenül köztiszteletnek örvendő egyházi személyiség lapunk kérdéseire is válaszolt az istentisztelet után rendezett díszvacsora alkalmával.

- Püspök úr, milyen alkalomból látogatott Háromszékre?**
- Egy nagyon régen megígért szolgálat ez, melynek örömmel tettem eleget. Két hete még Kecskeméten és Szabadkán prédikáltam, de most újra Erdély van soron, márciusban majd Magyarországra utazom. Nagyon sok feladat vár rám.**
- Kikerülhetetlen kérdés: mi a véleménye az egyházi tulajdonok visszaszolgáltatásának folyamatáról? Történt ez ügyben előrelépés?**
- Színlelt előrelépések mindig történnek. Általában kétfajta határozat van: egy, amelyik külföld fele megy, és a másik, amelyik belföldre vonatkozik, ezt szerintem már nagyon sokan tudják. Ettől függetlenül ma mégis úgy látom, hogy az Európai Unió szorítására felgyorsult ez a folyamat, bár ilyen ütemben még így is évtizedekig eltarthat, míg mindent visszakapunk. Ezt feltétlenül sürgetni kellene. Ez egyben iskola-kérdés is, mert erdélyi magyar nemzetünket és társadalmunkat az tudta megtartani a diktatúra idején is, hogy felekezeti iskolákban tanultak, diplomáztak az embereink, és ezért sajátos öntudattal**

rendelkeztek.

- **Mi az erdélyi református egyházkerület elsődleges terve?**
- **Most van az ideje annak, hogy kiterjesszük a református iskolahálózatot. Ezért is örülök annak, hogy Kézdivásárhelyen is sikerült létrehozni egy református kollégiumot, amely sikeresen, eredményesen működik. De még inkább terjeszkedni kellene, hiszen az erdélyi református egyházkerületnek több mint 700 iskolája volt. Székelyföldön mondjuk még nem olyan nagy probléma a magyarság szempontjából, ha például nincs felekezeti óvoda, de a szórványvidéken óriási kérdés, mert ha a gyerekek nem tanulhatnak magyar óvodában, nem járhatnak magyar elemi iskolában, akkor gyakorlatilag elvesznek a kultúránk és a nemzetünk számára. Ezek a gyerekek már a Heidelbergi Kátét sem tudják megtanulni, sőt el sem tudják olvasni, tehát az egyház szempontjából is rendkívül fontos kérdés ez. Fölöttébb szükséges tehát, hogy kiterjesszük az iskolahálózatunkat, de ehhez vissza kell kapnunk az épületeinket.**
- **Körülbelül milyen százalékban szolgáltatták vissza eddig a református egyház tulajdonát?**
- **Nem tudok pontos százalékarányt mondani, de még a feléhez sem vagyunk közel. Úgy tudom, hogy az erdélyi történelmi egyházak képviselői készülnek kimenni Strasbourgba. Ezt nagyon-nagyon jól teszik, mert ezt az ügyet sürgetni kell, a folyamatot fel kell gyorsítani. De még egyelőre a kisebbségi törvényt sem akarják elfogadni a parlamentben, bár én nagyon reménykedem, hogy kénytelenek lesznek rábólintani.**
- **Prédikációjában többször is említette 2004. december 5-e kapcsán, hogy a pofon mindig attól fáj a legjobban, akit legjobban szeretünk. A Magyarok Világszövetsége újabb referendum kiírását kezdeményezné a közeljövőben. Mennyi esélyt lát arra, hogy egy ilyen jellegű népszavazás sikeres legyen?**
- **2006-ban lenne szerencsés kiírni egy újabb referendumot, ha megváltozna a budapesti kormány. December 5. nagyon fáj nekünk, és lehet, hogy mindig megmarad a lelkünkön. Magyarország nemhogy kiharcolta volna az együvé tartozást, hanem egyenesen a saját népe ellen szavazott! Ma úgy gondolom, mégis szükség volt erre, hogy felébredjen végre Magyarország. Nagyon sokat járok arra, és többször beszélek erről, több prédikációmba is belefoglalom. Számunkra nem az volt a fájdalmas, hogy nem lesz kettős állampolgárságunk, hanem az, hogy világossá vált: Magyarországnak nem nemzete, hanem csak lakossága van.**
- **Nemrég jelent meg a tizennyolcadik könyve, A börtöntől a püspökségig címmel. Mit kell tudnunk róla?**
- **E könyv folytatása a Fény a rácsokon címűnek, amely jó néhány évvel ezelőtt jelent meg, egészen pontosan 1991-ben, s amelyben nehéz börtönéveimről írtam. Nos, ezt a történetet folytatni kívántam. Hamarosan napvilágot lát egy újabb könyvem is, melyben gyerekkorom éveire emlékezem.**

Gyergyai Csaba